

30.7.2014

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Andragende 1274/2013 af Luis Cayo Perez Bueno, spansk statsborger, på vegne af CERMI-udvalget, om forskelsbehandling af handicappede personer hos flyselskaber og forordning (EF) nr. 1107/2006

1. Sammendrag

Andragendet er blevet indgivet af den spanske forening CERMI (Comité español de representantes de personas con discapacidad).

Foreningen fordømmer forskelsbehandlingen af passagerer med handicap hos flyselskaber, der ofte ikke tillader disse personer at gå om bord på deres fly. Den opfordrer derfor til en revision af forordning (EF) nr. 1107/2006.

Ifølge CERMI indeholder denne forordning nogle diskriminerende punkter, især hvor den tillader flyselskaber at nægte personer med handicap at gå om bord af sikkerhedsmæssige årsager, opfordre personer med handicap til at være ledsaget og fastsætte en tidsramme for anmodning om hjælp i lufthavnen. CERMI hævder, at en revision af forordning (EF) nr. 1107/2006 bør baseres på De Forenede Staters lovgivning, som angiveligt beskytter handicappede personers rettigheder effektivt.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 3. april 2014). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 216, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 30. juli 2014

"Det præcise formål med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2006 af 5.

juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly, er at beskytte disse passagerer mod forskelsbehandling og at gøre det muligt for dem at rejse med fly på lige fod med andre passagerer. Efter Kommissionens tilsagn i dens rapport om anvendelsen af forordning (EF) nr. 1107/2006 fra april 2011 (COM(2011)0166) og med henblik på yderligere at forbedre anvendelsen af forordningen offentliggjorde Kommissionen i juni 2012 vejledende retningslinjer for at lette anvendelsen for lufttransportsselskaber og handicappede passagerer¹. Disse retningslinjer blev udarbejdet i samarbejde med interessenter og navnlig med repræsentanter for handicappede personer (Det Europæiske Handicapforum), som fuldt ud godkendte dem. Ifølge statistiske oplysninger, som de nationale myndigheder med ansvar for håndhævelsen af forordning (EF) nr. 1107/2006 indgav til Kommissionen, er antallet af klager vedrørende problemer med anvendelsen af forordningen samlet set særdeles lavt.

I henhold til artikel 3 i forordningen må passagerer ikke nægtes en reservation eller at gå om bord under henvisning til handicap eller bevægelseshæmning. Artikel 4 i forordningen omhandler undtagelser under særlige betingelser til retten til transport, navnlig "*hvis dette er nødvendigt af hensyn til de gældende sikkerhedsbestemmelser i folkeretten, fællesskabsretten eller den nationale ret, eller af hensyn til de sikkerhedskrav, der er fastsat af den myndighed, som har udstedt det pågældende luftfartsselskabs driftstilladelse*". Det følger heraf, at sikkerhedsbestemmelserne defineres af eksterne myndigheder (og ikke af luftfartsselskaberne) og tilsigter at garantere sikkerheden for alle passagerer og besætningen om bord på flyet. Den forrang, som sikkerheden nyder, bør ligeledes være i de handicappede passagerers interesse samt for de personer, der rejser sammen med dem.

Amerikanske luftfartsselskaber er ligeledes genstand for sikkerhedslovgivning (jf. det amerikanske transportministerium, 14 CFR Part 382, Ikke-forskelsbehandling på baggrund af handicap ved flyrejser, § 382.3 om anvendelsesområde, punkt (d): "*Nothing in this part shall authorize or require a carrier to fail to comply with any applicable FAA safety regulation*" og § 382.31 om nægtet transport, punkt (d): "*Carrier personnel [...] may refuse to provide transportation to any passenger on the basis of safety ...*").

For så vidt angår spørgsmålet om ledsagere, anføres det i artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1107/2006, at ledsagerne kun pålægges at overholde de gældende sikkerhedsbestemmelser. De ovenfor omhandlede vejledende retningslinjer uddyber spørgsmålet under Q5 og fastholder behovet for, at ledsagere kun skal opfylde de gældende sikkerhedsbestemmelser. Kommissionen anbefaler endvidere i disse retningslinjer, at såfremt luftfartsselskaber stiller krav om, at handicappede skal rejse under ledsagelse, bør disse ledsagere tilbydes at rejse omkostningsfrit eller til en reduceret pris.

Tilsvarende bestemmelser gør sig gældende under den ovenfor omhandlede amerikanske lovgivning, § 382.35 om ledsagere, punkt (b), hvoraf det fremgår, at luftfartsselskaber kan påkræve, at en handicappet person rejser med en ledsager, såfremt dette er nødvendigt af sikkerhedsmæssige hensyn.

¹ SWD (2012) 171 http://ec.europa.eu/transport/themes/passengers/air/doc/prm/2012-06-11-swd-2012-171_en.pdf

En forhåndsmeddelelse om behov for bistand i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1107/2006 er en væsentlig faktor i servicekæden, således at lufttransportselskaber kan forberede sig hensigtsmæssigt og yde den nødvendige bistand under de bedst mulige betingelser, hvilket er i den passagers interesse, der har behov for bistand under rejsen. Forordningen sikrer imidlertid også passende bistand i tilfælde, hvor der ikke er afgivet nogen meddelelse i henhold til artikel 7, stk. 3, hvori det er fastlagt, at hvis der ikke er afgivet nogen meddelelse, "*træffer forvaltningsorganet [i lufthavnen] alle rimelige foranstaltninger til at yde [...] bistand*", således at passageren kan tage med flyet. Dette begreb "rimelige foranstaltninger" er yderligere specificeret under Q7 i de vejledende retningslinjer, navnlig for så vidt angår adgangen til instrumenter til forhåndsmeddelelser under bestillingsproceduren (websted, telefon) samt det forhold, at en forudgående meddelelse altid bør være mulig uden yderligere omkostninger.

Under § 382.33 i den amerikanske lovgivning er bestemmelserne vedrørende forhåndsmeddelelser ligeledes angivet i en række situationer, navnlig ved fragt af en elektrisk kørestol eller andet farligt gods (f.eks. batterier, oxygen osv.) i tilfælde, hvor der er behov for en kørestol om bord, eller hvor grupper af handicappede passagerer rejser sammen.

Konklusion

Kommissionen anser det for øjeblikket ikke for nødvendigt at revidere forordning (EF) nr. 1107/2006 på kort eller mellemlang sigt af følgende årsager:

- Ifølge de tilgængelige oplysninger modtager de nationale håndhævelsesorganer kun meget få klager vedrørende fejlanvendelse af forordning (EF) nr. 1107/2006,
- Forordningen samt de vejledende retningslinjer fra 2012 blev frem for at blive anset for diskriminerende hilst velkommen – navnlig af europæiske repræsentanter for handicaporganisationer – som et skridt fremad med hensyn til at forbedre rejseoplevelsen for handicappede og give dem mulighed for at anvende lufttransport på lige for med andre passagerer,
- Den amerikanske lovgivning, som andrageren henviser til som et eksempel på bedste praksis, indeholder bestemmelser, der tilsvarende bestemmelserne i den gældende EU-lovgivning."